

De Meerboei

Maandblad van de Verenigde Doopsgezinde Gemeente IJmond

12^e jaargang nr. 2
1 april 2021

01 apr Ds. J. Kubacki; Witte donderdag

04 apr Ds. J. Kubacki; Pasen

11 apr Geen dienst

18 apr Ds. J. Kubacki

25 apr Ds. J. Kubacki

02 mei Geen dienst

09 mei Ds. J. Kubacki

16 mei Geen dienst

Zolang de lock-down en zeer beperkende maatregelen ten aanzien van de verspreiding van het Covid-19 virus van kracht zijn, worden de diensten niet live gehouden, maar als luisterdienst via het internet ter beschikking gesteld.

Mocht u toch prijs stellen op de preek op papier, kunt u zich voor het toesturen daarvan aanmelden bij onze secretaris.

WAAROM TOCH ANDERS?

Amnesty International registreerde in 2019 ten minste 657 executies in 20 landen over de hele wereld. Net als in voorgaande jaren omvat dit totaal niet de geschatte duizenden executies in China, dat gegevens over de doodstraf als staatsgeheim behandelt. Hetzelfde geldt uiteraard ook voor Noord-Korea en Vietnam.

Als onze Joodse zusters en broeders het Pesach vieren waar ons Pasfeest in geworteld is, luisteren ze een avond lang naar het antwoord op één vraag: ‘Waarom is deze nacht anders dan andere nachten?’. Kunnen wij, de navolgers van Rabbi Jesjoea ben Josef uit Nazareth, dan de vraag stellen: Waarom is zijn executie anders dan andere executies?

Om te beginnen moet ik zeggen dat ik er helemaal niet in geloof dat ze anders was! Ik denk dat Jezus dezelfde weg is gegaan als elke veroordeelde. Om eerlijk te zijn heb ik helemaal geen behoefte aan bijzondere momenten of bijzonder wijze woorden die vanuit het kruis geklonken zouden hebben. Nee, ik zie ze meer als een uitdrukking van de verbeelding van zijn discipelen, waardoor ze trouwens niet minder waar voor me zijn want ze brengen juist datgene tot uiting waar het in wezen om gaat: hoe WIJ hiermee omgaan.

De bekende vraag die het jongste kind van het gezin op de vooravond van Pesach, de Sederavond genoemd, stelt, gaat helemaal niet over het verleden. Ze wordt ook niet in de verleden tijd gesteld. En het verhaal dat erop volgt wordt er zo verteld dat je het idee krijgt zelf in Egypte te zitten. Je voelt nog de klappen op je rug. En dan ga je: je laat de slavernij achter je. Het heeft veel van een doodlopende weg. Tot de Heilige de zee splijt en het droge zichtbaar laat worden. Het lijkt de schepping wel. Water en nog eens water, de dood is overal. Maar er is ook een weg door die dood heen en die God met die onuitsprekelijke naam *Ik zal er zijn: voor jou, met jou*, neemt niet alleen Mozes en de zijnen maar ook jou daarin mee.

Aan het begin van de Stille Week zingen we soms het lied van Willem Barnard:

*Alles wat over ons geschreven is
gaat Gij volbrengen deze laatste dagen,*

*alle geboden worden thans voldragen,
alle beproeving van de wildernis.*

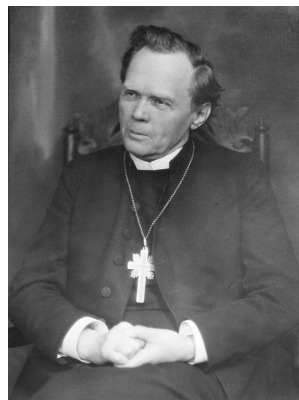
Ik denk dat dit woordje ‘thans’ hier als het sleutelwoord fungeert. Het gaat om het hier en nu en om *wat over ONS geschreven is*.

*Gods schepping die voor ons gesloten bleef
ontsluit Gij weer, Gij opent onze harten,
die zoon van David zijt en man van smarte,
koning der Joden die de dood verdreef.
Jezus, de haard van uw aanwezigheid
zal in ons hart een vreugdevuur ontsteken.
Gij gaat vooraan, Gij zult ons niet ontbreken,
Gij hogepriester in der eeuwigheid.
Gij onderhoudt de vlam van ons bestaan,
aan u, o Heer, ontleent het brood zijn leven,
ons is een lofzang in de mond gegeven,
sinds Gij de weg van 't offer zijt gegaan.*

Het terrein waarop het zich allemaal afspeelt is niet zozeer het terrein van de wereldgeschiedenis maar dat van ONS EIGEN bewustzijn. Als wij deze ‘man van smarte’ (en samen met hem al de anderen die dezelfde naam verdienen!) bereid zijn te zien als de haard van Gods bevrijdende aanwezigheid dan wordt in ons hart ‘het vreugdevuur’ ontstoken, dan is de dood verdreven. Daarover hebben we het met Pasen: is er ook voor jou een weg achter de dood, door de dood heen? Je kunt Egypte wel verlaten, maar verlaat Egypte ook jou? Krijg je die slavernij uit je hoofd, kun je de dood uit je hart halen?

Dit is uw opgang naar Jeruzalem, schrijft Barnard in zijn lied en hij richt deze woorden tot Jezus. Maar ik wil ze ook tot onszelf richten. DIT IS ONZE OPGANG NAAR JERUZALEM. WIJ krijgen de kans om de weg door de dood heen te gaan. Dit jaar heb ik besloten deze weg in gezelschap te lopen van iemand die ik bijzonder waardeer: Nathan Söderblom (1866-1931), een Zweeds theoloog, godsdienstwetenschapper en historicus, aartsbisschop van Uppsala en in 1930 winnaar van de Nobelprijs voor de Vrede. Hij was een van de stichters van oecumenische beweging maar zijn blik reikte veel verder dan het Christendom alleen. Hij bestu-

deerde andere godsdiensten niet om hun aanhangers te bekeren maar om ze beter te begrijpen en om daardoor een beter inzicht in de Christelijke traditie en in zijn eigen spiritueel leven te verkrijgen. Ik ga dus in de komende Stille Week de overwegingen van Söderblom lezen en ik laat me erdoor inspireren: bij het opnemen van onze digitale diensten. En dit is ons vertrekpunt:

Nathan Söderblom

Door de heilige week te Jeruzalem, die wij met elkander niet slechts in herinnering moeten doorleven, doch die wij moeten medemaken als een voortdurend herhaald en voor alle tijden geldig, dus ook in het tegenwoordige zich openbarend levensproces, werd het Paaschfeest overgebracht op het terrein van 's mensen eigen persoonlijk leven. Het openbaart het geheim van den Geest en de overwinningskracht van het plaatsbekleedend lijden.

Zo'n een 'heilige week' en zo'n 'Paaschfeest' wens ik u allemaal. Want ik ben ervan overtuigd dat we samen in staat zijn, ondanks dat we voortdurend in de schaduw van de dood leven, in ons bewustzijn uit die schaduw te stappen, de slavernij uit onze hoofden te krijgen en de dood uit onze harten te halen. En dan krijgt die executie van 2000 jaar geleden er toch een andere dimensie bij. Een bevrijdende dimensie. Niet dat we 'door de dood van Jezus verlost' zouden zijn. Het is vooral zijn levensverhaal dat bevrijdend op ons werkt (dat hoop ik tenminste!). Maar zijn dood krijgt dan ook een plaats in het bevrijdingsproces: als een vrije daad van een vrije mens die trouw aan zichzelf en aan zijn medemensen en aan de hele schepping wil zijn. En het kruis wordt tot levensboom...

*Met de boom des levens
doodzwaar op zijn rug
droeg de Here Jezus
Gode goede vrucht.
Kyrie eleison,
wees met ons begaan,
doe ons weer verrijzen
uit de dood vandaan.*

Jarek Kubacki

Verjaardagen

26 april Zr. J.A. Vegter-Hiddema 81 jaar

26 april Zr. C.J. Reinking-Damman 82 jaar

09 mei Zr. T.D. van Ewijk-Tot 81 jaar

We wensen u ondanks de bijzondere omstandigheden toch een zo gezellig mogelijke verjaardag toe.

Bedankje

Bedankt voor de prachtige bos bloemen die ik van de gemeente mocht ontvangen, ze hebben prachtig gestaan!

Wellicht weet u nog niet allemaal waarom die mooie bos mijn kant op kwam; Het jaar 2021 begon voor ons niet bepaald zoals gehoopt. Maakte de Corona onze verhuizing naar Frankrijk, gepland voor de zomer 2021, al een stuk gecompliceerder, helaas gooide mijn gezondheid nog meer roet in het eten. Eind januari werd er borstkanker geconstateerd, met een lange behandeling tot gevolg. Vrijdag 2 april (Goede Vrijdag) krijg ik alweer de vierde chemokuur. De eerste week erna ben ik niet veel soeps (positief geformuleerd), maar de tweede week weet ik steeds weer aardig op te knappen en kan ik weer van alles doen (zoals de muziekdiensten-online maken!). Eind mei hoop ik met mijn 8^e kuur deze periode af te sluiten. In de zomer volgt dan een operatie en in het najaar bestraling. Voorlopig zijn we dus nog niet verhuisd!

Toen ik in Januari het nieuws kreeg heb ik meteen de verhuisdozen laten komen, met het idee dat ik toen nog kon inpakken en dat heb ik gedaan! Bert heeft intussen bijna al onze meubels, die we niet meenemen, kunnen verkopen. Want 17 mei moet wel ons huis opgeleverd worden.

Hierbij een foto van ons nieuwe vrolijke wandmeubel:

Justina Oosters

Bedankje

Hierbij bedank ik de V.D.G.IJ. heel hartelijk voor de bloemen die ik bij mijn thuiskomst uit het ziekenhuis mocht ontvangen. Het was een mooi boeket tulpen. Nogmaals hartelijk dank.

Tini van Ewijk

Bedankje

Lieve Allemaal,
Verrast en blij met de prachtige Paasschaal die ik heb mogen ontvangen. Het is een pronk stuk op m'n salontafel; volop in het licht. Gemeenteleden en kerkenraad heel hartelijk bedankt. Met mij gaat het redelijk. De hechtingen zijn uit m'n knie, (trap lopen is er niet bij). M'n been is dik en stijf. Een paar keer in de week therapie. Veel kan hij er nog niet mee. We houden moed!! Zes april weer naar de orthopedie, dr. Louwerse. Ik wens allen, ondanks de beperkingen, een prettig Paasfeest! Lieve groeten van

Dini Jansen

Verhuisd

Op 22 maart verhuisde **zr. T.D. van Ewijk-Tot** van het Sam Vlessinghof 28 naar De Moerberg, Zuiderkruisstraat 74, app. 307 1973 XM IJmuiden, tel. 0255-561604, mobiel: 0633080174 We wensen zr Van Ewijk een hele fijne tijd toe in haar nieuwe woning.

VOORUITBLIK: WAT KUNNEN WE VERWACHTEN

De Corona heerst nu al een jaar over al ons doen en laten. De vraag is hoe lang het nog gaat duren voor het leven weer enigszins normaal wordt. Wat ons in het bijzonder bezighoudt is wanneer ons kerkelijk leven weer normaal wordt. Wanneer kunnen we de diensten weer houden, zodat we elkaar ook weer kunnen zien en spreken?

De kerkenraad heeft zich daar ook het hoofd over gebroken. Witte Donderdag en Pasen is helaas nog te vroeg, nu de besmettingen al maar oplo-

pen. Maar met Pinksteren hopen we weer te kunnen starten met de diensten. Dat is een mooi moment, we vieren dan immers de verjaardag van de kerken! Noteert u maar vast 23 mei Pinksteren in uw agenda, op hoop van zegen.

Wat er in ieder geval ook gaat gebeuren is een luisterdienst voor Witte Donderdag en Pasen (heel misschien wel met beeld). En wie gaat dat anders verzorgen dan onze eigen predikant Jarek Kubacki.

Een volgend probleem is hoe de **voorjaarsledenvergadering** te houden. Die van vorig jaar is ook al niet doorgegaan en de najaarsvergadering was summier. Ook al zijn er geen diensten, het kerkelijk leven gaat door. De kerkenraad heeft nieuwe leden nodig, we moeten het hebben over financiën en onderhoud, dat is echt noodzakelijk. We hebben als Kerkenraad daarom een planning gemaakt voor ofwel een gewone ledenvergadering ofwel een schriftelijke of digitale op 31 mei. Wat het gaat worden zal in de volgende Meerboei gepubliceerd worden. Ook de definitieve uitnodiging, de agenda en de jaarstukken zult u daarin vinden. Noteert u dus alvast in uw agenda: **VOORJAARSLEDENVERGADERING OP 31 MEI 2021**. Ik zou zeggen: Leve de VDGJ!!!

*Namens de kerkenraad,
Lucy Klanderman*

HET SACRAMENT VAN DE KOFFIE

Ik stuitte op een interview met ds. Pieter Verhoeff, de Classispredikant (zeg maar de PKN “bisschop”) van Noord-Holland, waar ik graag een paar citaten uit haal, die voor ons ook van toepassing zijn.

“Noord-Holland heeft veel te bieden: dorpen grote gemeenten en steden, kleine, heel kleine en grote gemeenten, Kennemerlanders en Westfriezen, orthodox en vrijzinnig. De secularisatie is er, maar er zijn zeker vitale gemeenten. Als classis stelden wij de vraag aan de gemeenten: waarom zijn we er? We hebben daarvoor een aantal uitgangspunten: We willen dat de kerk in het dorp blijft, als het kan als zelfstandige gemeente en als het kan met een kerkgebouw, zodat we zichtbaar zijn. Dat is niet altijd makkelijk: blijf wel realistisch. Daarom benadrukken we de samenwerking met ande-

re gemeenten (niet samengaan). De grootste zorg is gebrek aan bestuurskracht. De categorie tot 50 jaar is afwezig, dan kan samenwerking lucht geven. Juist in deze coronatijd is er al samenwerking door gezamenlijke diensten die vanuit één kerk gestreamd kan worden.

We zijn met elkaar nu wel wat gehandicapt door corona: je komt tekort in echte communicatie. Het algehele gevoel is: we moeten er toch wat van maken en voor elkaar zorgen. Maar het gemis is groot, vooral het deel na de dienst: ‘het sacrament van de koffie’. De verbondenheid onderling is belangrijk en het is ook inhoud, is evangelie. Gezien worden! Elkaar bemoedigen. Ik hoop dat mensen hierna de weg naar de kerk terugvinden. Wat zal het heerlijk zijn als we weer kunnen zingen! Ik hoop dat we met elkaar goed herstellen van de coronatijd. En nu: doorgaan met elkaar bemoedigen en vasthouden, de gemeenten en de predikanten. De kerk lijdt aan verlegenheid om over het geloof te spreken. Met elkaar delen wat je bezighoudt in je gelovige leven, daar moet het om gaan. Het levert vaak ontroerende gesprekken op.”

Tot zover een paar fragmenten uit het interview, gepubliceerd in het februarinummer van de Bond van Nederlandse Predikanten, Predikant & samenleving.

Lucy Klanderman

GEDICHT ‘DE HAAN VAN PETRUS’

Ik ben een haan
zie mij eens staan
ik kondig elke dag de morgen aan.
Ook die morgen kraaide ik,
ik wist niet wat zich afspeelde
in de verre stad Jerusalem
Ik hoorde van Petrus van het lijden
en de mensen riepen, „kruizig Hem!!!”
Het was geen morgen van verblijden
en ik zweeg.
De zon begon te schijnen
als altijd, of er niets was gebeurd
en ’s avonds was de lucht weer rood gekleurd.

De volgende dag bij het morgengloren

toen voelde ik mij als herboren
wat is hier aan de hand?
vogel gekwinkelt aan alle kant.
Vrouwen liepen met de apostelen naar 't graf
Wat gebeurd was, konden zij niet geloven
De Heer is opgestaan!!!
Het ging hun bevatten te boven.
Nu ben ik trots
en kondig elke dag de morgen aan
Mij zie je nu staan
want ik ben
de bij Petrus kraaiende haan.

Dieuwertje

COLLECTEROOSTER

28 maart	Bijna Thuis Huis De Heideberg
11 april	Adoptiekind
25 april	Collecte ten bate van de Stichting Menno Simons
09 mei	Collecte ten bate van de ondersteuning van de Indonesische broederschappen

**U kunt uw bijdragen overmaken op onze bankrekening
NL43 ABNA 0 46 90 51 531**

De volgende editie van De Meervoet
verschijnt op 13 mei 2021
Kopij inleveren vóór 30 april bij de redactie.
Indien onbestelbaar: retour aan Meerstraat 62,
1941 JD Beverwijk.

